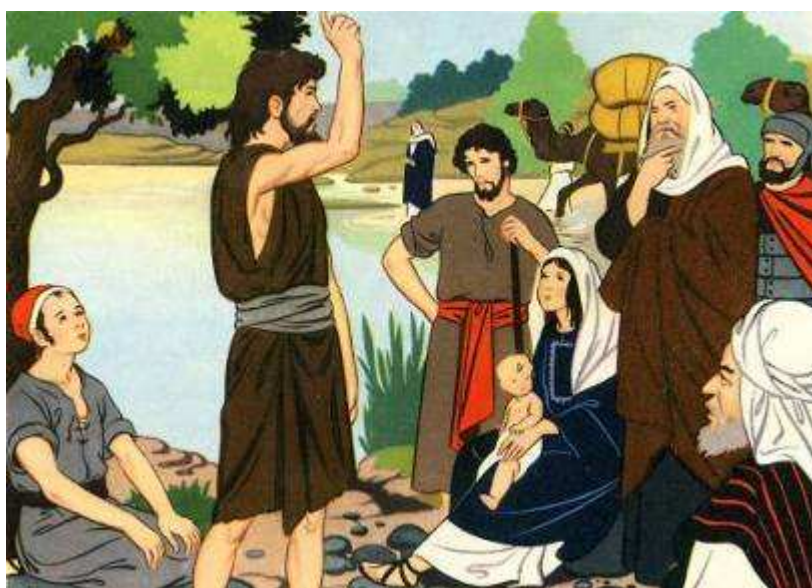

JEŽÍŠ ZAČÍNÁ UČIT

Ono období v životě Ježíše Krista, které se začíná jeho odchodem z Nazaretu a končí jeho smrtí na kříži, nazýváme „veřejný život Kristův“. Říkáme „veřejný život“, protože Ježíš strávil ony dny, měsíce a roky mezi lidmi, na veřejnosti. Stále měl kolem sebe mnoho lidí, kteří poslouchali jeho slova, kteří s ním chodili a žádali od něho, aby dělal zázraky. V těch letech Ježíš prošel celou Palestinu, svou vlast. Všem činil dobře a všem kázal, kde třeba hledat pravdu a kudy vede cesta do nebe.

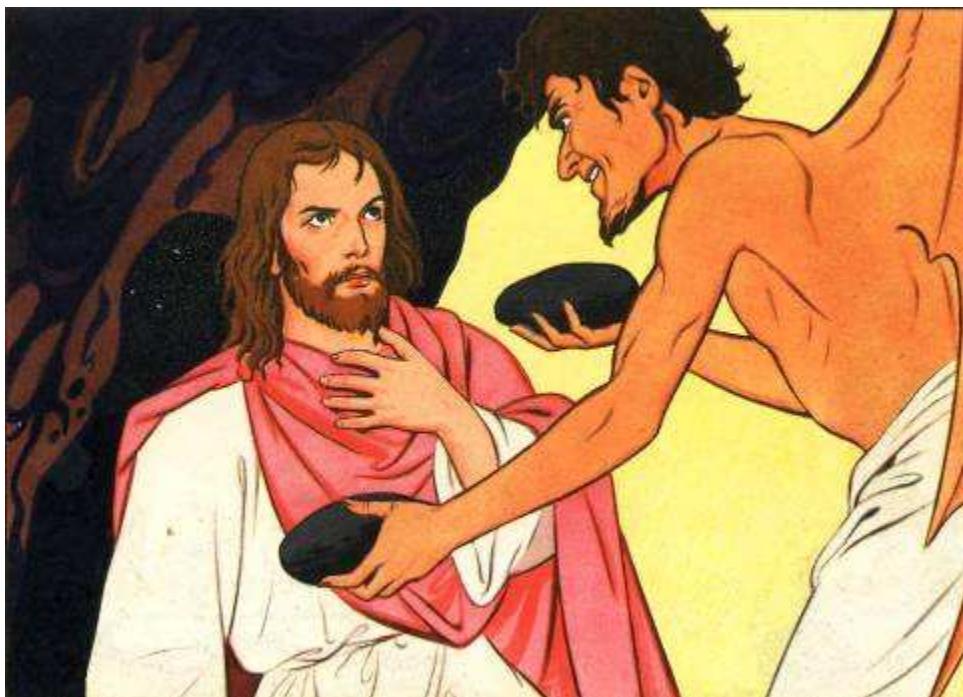
V té době, kdy Ježíš odešel z Nazaretu, na břehu řeky Jordánu kázal muž, který se jmenoval Jan. Říkal všem lidem: „Čiňte pokání! Přiblížil se slíbený Spasitel: omyjte se tedy od svých hříchů! Pojd'te se mnou do řeky. Já vám vyliji na hlavu vodu a to bude znamení, že se chcete polepšit.“

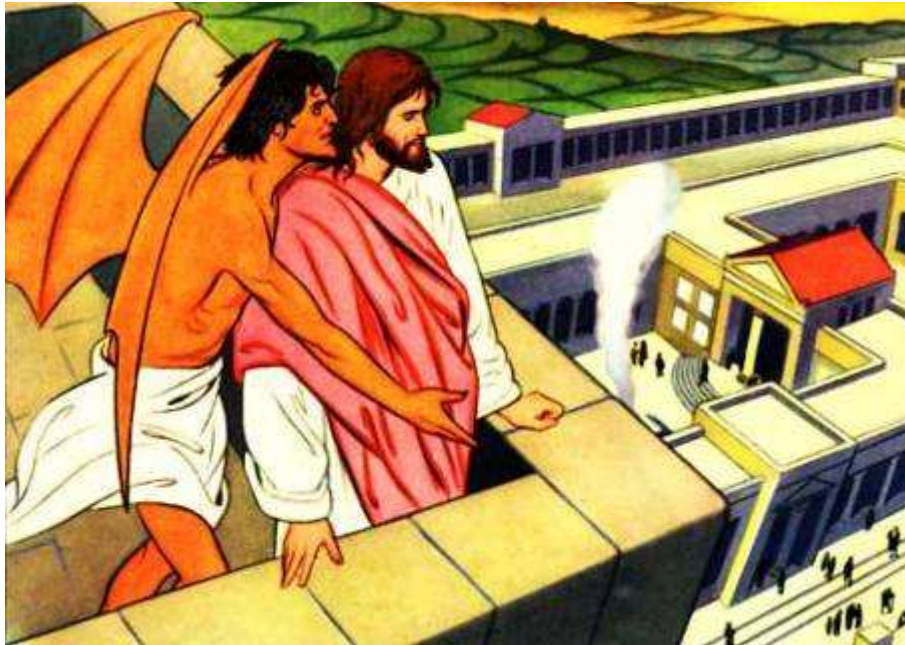
Jan pak nechával lidi sestupovat do Jordánu a křtil je vodou z řeky. To znamenalo: „Čiňte pokání a polepšete se.“ Jednoho dne přišel k Janu Křtiteli také Ježíš, aby se dal od něho pokřtít. Jan nejdříve nechtěl, protože se Ježíš polepšit nepotřeboval, ale Ježíš jinak nedal. Když stáli ve vodě a Ježíš byl pokřtěn, otevřelo se nebe a Boží hlas řekl: „Toto je můj milý Syn, poslouchejte ho!“

Dřív však, než Ježíš sám začal kázat, odešel na poušť, kde také předtím přebýval Jan Křtítel. Daleko od lidí se tu Ježíš modlil čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Po celou tu dobu nic nejedl ani nepil. Tak se postil, aby dělal pokání za hříšníky, které chtěl obrátit. I my máme rádi něco trpět pro Ježíše.

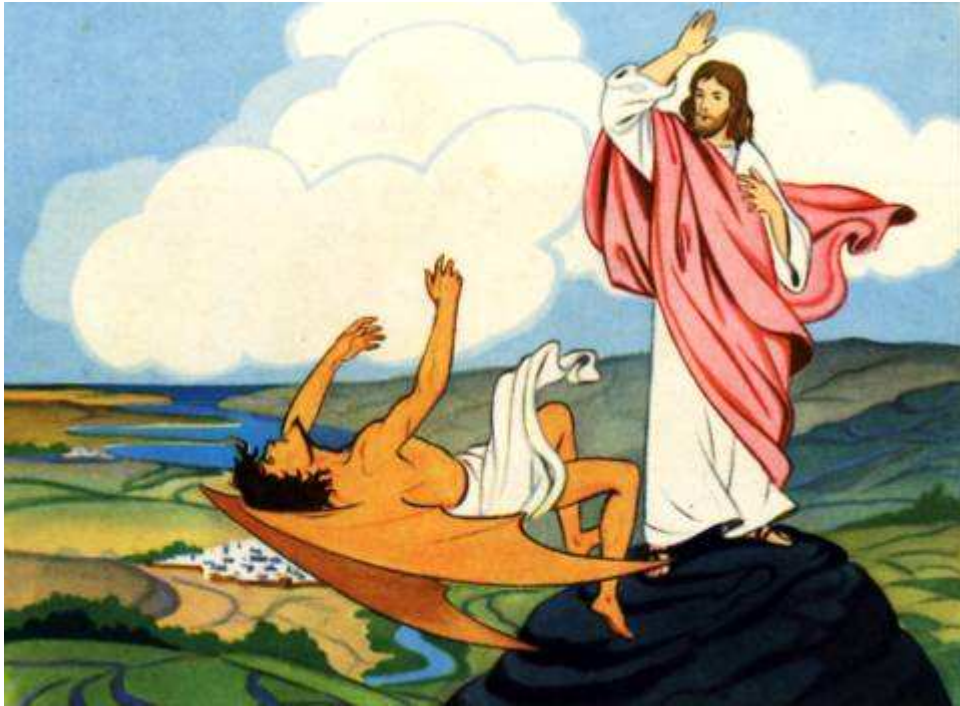
Když se Kristus čtyřicet dní stále modlil a nejedl, dostal nakonec hlad. Tehdy ho navštívil tajuplný host: ďábel pokušitel. Nevěděl, zda je Kristus Pán opravdu Boží Syn, a proto se opovážil ho pokoušet. Vzal dva kameny, přistoupil k Ježíši a řekl mu: „Řekni, ať se z těch dvou kamenů stanou chleby.“ Ježíš ho však zahnal slovy: „Člověk nežije jenom z chleba!“

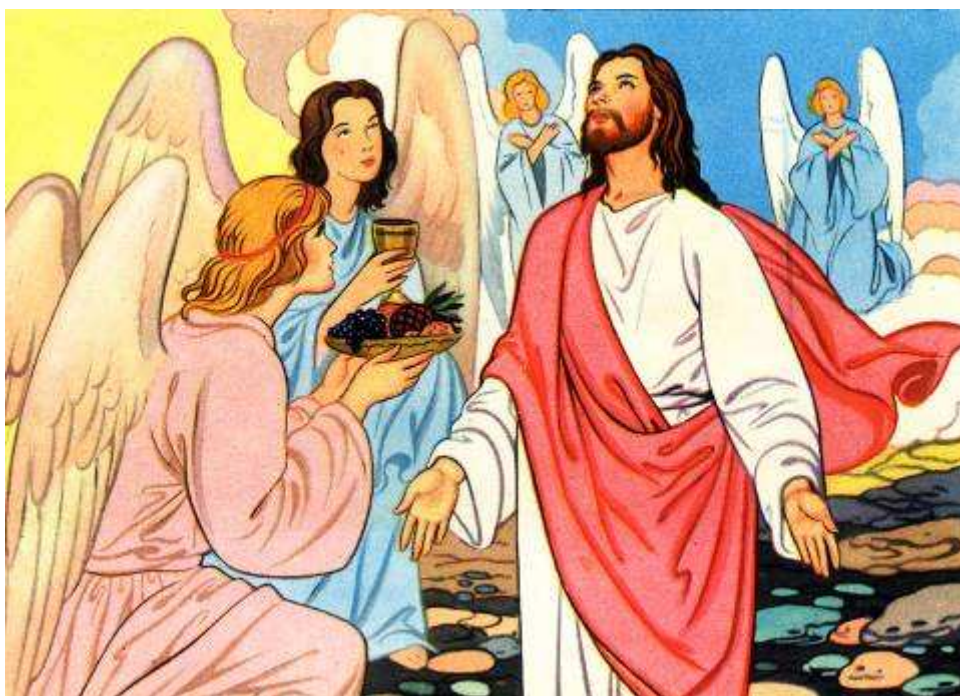
Po takové porážce si ďábel znovu dodal odvahy a odnesl Ježíše na nejvyšší věž chrámu: „Vidíš tam dole všechny ty lidi? Kdybys skočil dolů a andělé by tě snesli zdravého, hned by ti lidé uvěřili, že jsi slíbený Spasitel!“ Ježíš měl už dost takových hloupostí, ale přece odpověděl: „Netřeba obtěžovat Boha pro zbytečné zázraky.“

Ďábel se však ještě nedal a pokoušel Krista Pána dál. Odnesl ho na velmi vysokou horu, odkud bylo vidět všechna království na zemi, velká města, lodi na moři, úrodná pole i doly, kde se dobývalo zlato a drahokamy. „Tohle všechno ti dám,“ řekl ďábel, „když přede mnou padneš na kolena a budeš se mi klanět.“

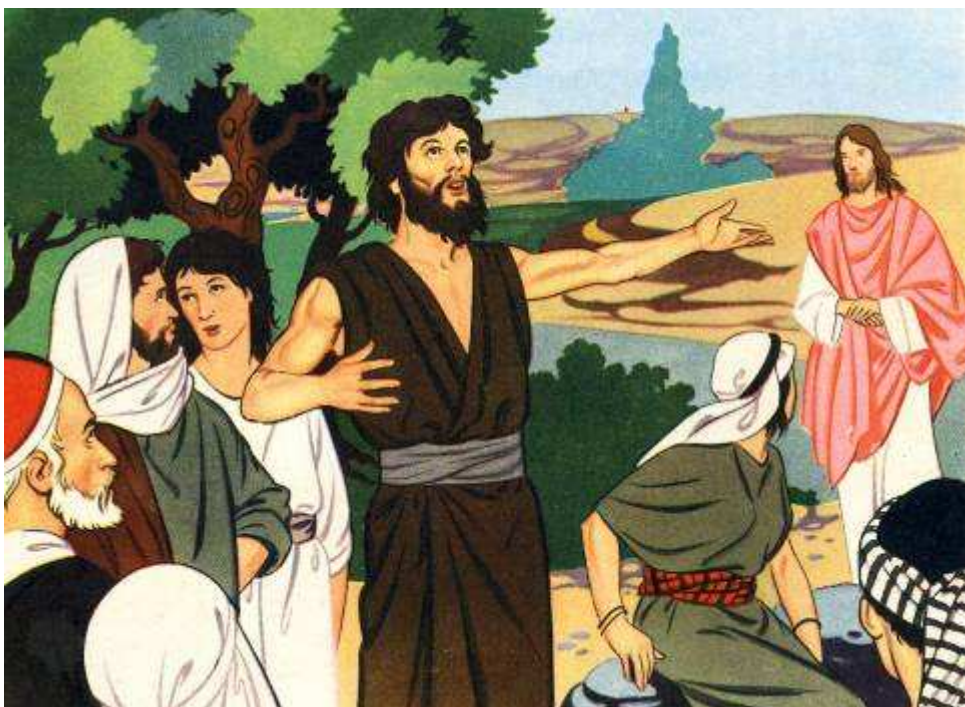
„Odejdi pryč, satane!“, zvolal Ježíš, „jenom Bohu se smíme klanět!“ Na ta rozhodná slova ďábel vykřikl a vrhl se zpět do propasti, odkud přišel. Ježíš zvítězil. Ježíš dovolil, aby ho ďábel pokoušel, aby nás naučil, jak je třeba proti tak zlému nepříteli bojovat: neúnavně, mužně a rázně.

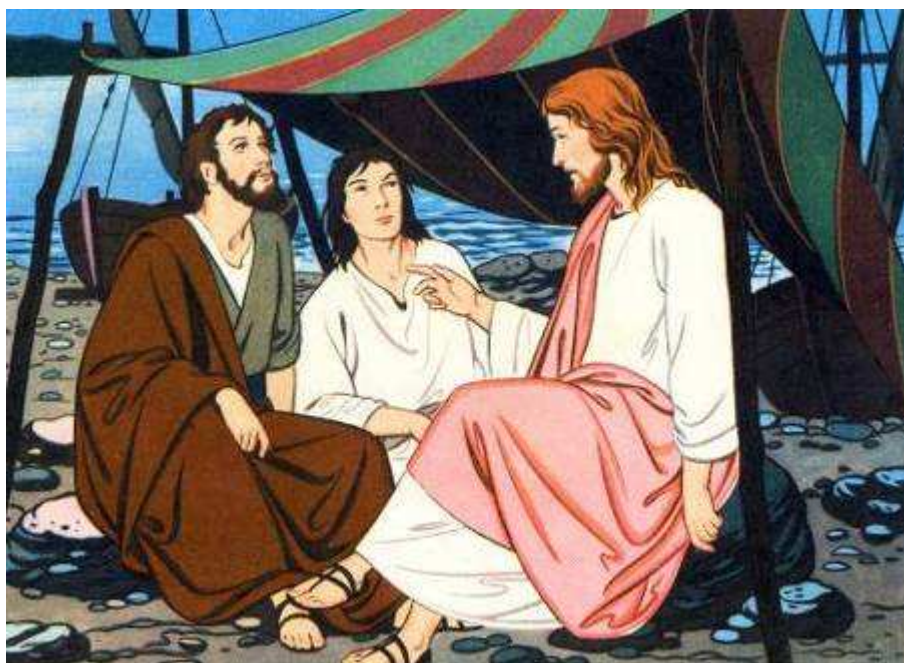
Když ďábel zmizel, přišli k Pánu Ježíši andělé a sloužili mu. Půst se skončil. Ježíš byl vítěz, ale poražený ďábel hledal, jak by se pomstil. Sám se už víc neukázal; zato štvál proti Ježíši zlé lidi. A ti později provedli ďáblu pomstu: odsoudili Ježíše na smrt.

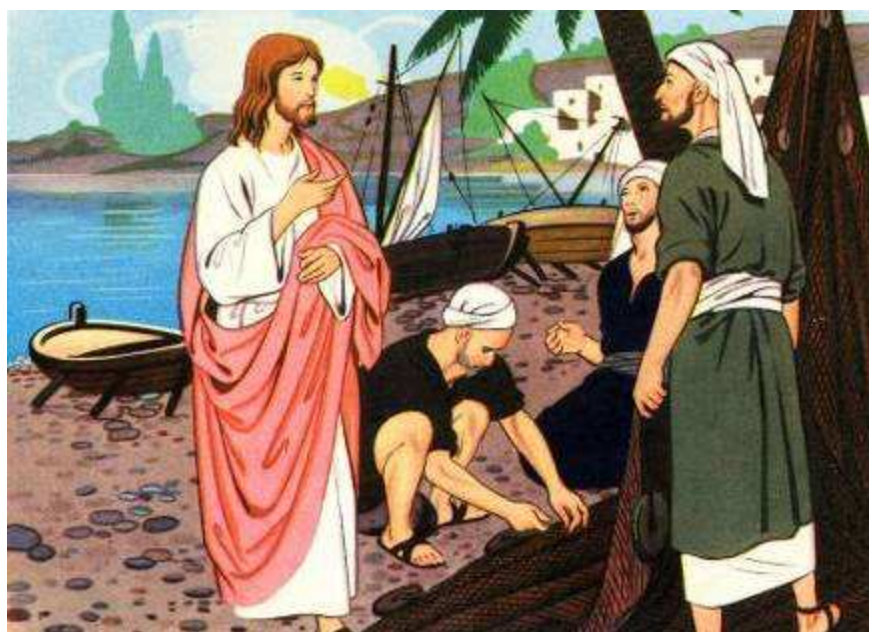
Ježíš pak sestoupil k Jordánu. Na břehu řeky stále ještě křtil svatý Jan. Jan Křtitel říkal ve svém kázání: „Po mně přijde někdo větší než jsem já. Já vás křtím vodou, On však vás bude křtít Duchem Božím, kterého sešle do vašeho srdce jako oheň, který očistí uje.“

Zatímco Jan takto mluvil, přiblížil se k té skupině Ježíš. Jan Křtitel ho viděl přicházet a hned volal plný radosti: „Toto je Beránek Boží, který odejme hříchy světa!“ Pak se podíval na Ježíše a řekl: „Viděl jsem na něho sestupovat Ducha svatého jako holubici. Vím to docela jistě, a proto vám říkám, že Ježíš je Boží Syn.“

Lidé poslouchali tyto řeči a velmi se divili. Dva přátelé Jana Křtitele, kteří byli stále s ním jako jeho žáci, chtěli jít pomalu za Ježíšem, aby viděli, kde bydlí. Ježíš je vzal do svého obydlí a oni už s ním pak zůstali. Ti dva byli první Ježíšovi učedníci. Mladší z nich se jmenoval také Jan a zůstal s ním až do smrti. Druhý se jmenoval Ondřej.

O několik dní později Ježíš potkal Ondřejova bratra Šimona. Sotva ho Ježíš uviděl, řekl mu: „Šimone, ode dneška se budeš jmenovat Petr, to znamená skála. Budeš rybářem lidí.“ Když Ježíš někoho volá, znamená to vždy, že ho zve, aby mu pomohl učit nevědomé lidi pravdě a přivádět všechny lidi do Božího království.

Jindy Ježíš šel okolo celníka, který seděl u stolu a vybíral daně. Ježíš mu jen řekl: „Pojď za mnou!“ A ten se hned zvedl a šel za ním. Stal se z něho apoštol a také napsal jedno ze čtyř evangelií, to jest životopis Krista Pána. Jmenoval se Matouš a můžeme si ho vzít za příklad, jak rychle Ježíše poslechl hned na první slovo.